

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 3137/05
01.03.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Стојана Јокића, председника већа, Михаила Рулића, Звездане Лутовац, Николе Станојевића и Слободана Дражића, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против тужене државне заједнице Србије и Црне Горе- Војске СЦГ. Војна пошта аа ББ, које заступа Министарство одбране - Служба за имовинско-правне послове, Одсек у Нишу, ради накнаде штете, вредност спора 617.424,68 динара, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Окружног суда у Врању, Гж.број 1694/05 од 29.09.2005. године, у седници већа одржаној дана 01.03.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Окружног суда у Врању, Гж.бр. 1694/05 од 29.09.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена је пресуда Општинског суда у Врању, П.број 79/05 од 20.06.2005. године којом је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде штете због оштећења објеката саграђених на катастарској парцели број вв, са листе непокретности број гг КО ВВ, исплати износ од 187.860,33 динара за породичну стамбену зграду старије градње; износ од 122.534,48 динара, за породичну стамбену зграду новије градње и износ од 307.029,68 динара за помоћни економски објекат, односно укупан износ од 617.424,68 динара са законском затезном каматом од 23.04.2005. године па до коначне исплате као и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 89.274,00 динара и којом је одбијен као неоснован приговор туженог застарелост и апсолутне ненадлежности суда.

Против правоснажне другостепене пресуде ревизију је благовремено изјавио тужени због свих законом прописаних разлога са предлогом да се нижестепене пресуде укину и предмет првостепеном суду на поновно суђење.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 399. Закона о парничном поступку ("Службени гласник Републике Србије" број 125/04 од 22.11.2004.године, ступио на снагу 23.02.2005. године) Врховни суд Србије је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361.став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. За своје одлуке нижестепени судови су дали јасне и непротивречне разлоге које у свему прихвата и овај суд, па не стоје наводи ревизије о учињеној битној повреди из члана 361.став 2. тачка 12. ЗПП.

Према чињеничном стању које је првостепени суд утврдио правилном оценом свих изведених доказа и на основу резултата целокупног поступка, дана 21.06.2000. године дошло је до експлозије муниције и других експлозивних средстава у магацину Војске Југославије који је био смештен у објектима живинарске фарме у селу ГГ. Услед експлозије, а због дејства ваздушног ударног таласа и са физичког осцилирања земљишта наступила су оштећења на две породичне стамбене зграде и помоћном економском објекту тужиоца, а који су изграђени на катастарској парцели број вв КО ВВ. Према налазу и мишљењу вештака од 22.04.2005. године за отклањање штете на објектима тужиоца и довођење истих у стање пре оштећења потребан је износ од 617.424,68 динара, према ценама на дан вештачења.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови закључили да је тужена одговорна за штету коју је претрпео тужилац на својој имовини по принципу објективне одговорности у смислу члана 173. и 174. ЗОО, па су обавезали туженог да тужиоцу накнади штету у висини потребној да би се објекти тужиоца довели у стање пре оштећења, а по ценама у време доношења судске одлуке, односно у време вештачења које је претходило судској одлуци, све сагласно одредби члана 189.став 2.

Стога је неоснован навод ревизије да висина штете није утврђена у време доношења судске одлуке, што подразумева и краћи временски период од дана утврђења штете до дана доношења првостепене пресуде, јер је у конкретном случају вештачење којим је утврђена висина штете обављено 22.04.2005. године а првостепена пресуда је донета непуна два месеца после тога, односно 20.јуна 2005. године. Наведеним допунским налазом вештака, изласком на лице места утврђено је да стамбени и помоћни објекат тужиоца није претрпео нову накнадну штету од дана претходног вештачења те је санација објекта иста по предлогу из основног налаза од 13.11.2003. године само што је при утврђивању цена за сваку позицију

по предмету из основног налаза од 18.11.2008. године само што је при утврђивању цена за сваку позицију узет норматив времена за израду позиције утрошка материјала према ценама на тржишту, транспорта исхране радника у току дана све на дан допунског вештачења. У погледу позиција налази се не разликују, само што је у допунском налазу вештака предрачун извршен појединачно за сваки објекат, а затим је у рекапитулацији дат збирни износ.

Са изложеног, а на основу члана 405. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија,

Стојан Јокић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

дљ.